

Közelkép a távhívásról

A negyedik ígért határidőn is túljutunk lassan, már ami a Crossbar Halasra érkezését illeti. Milyen jó is lett volna egy távhívással készült telefon-interjúban köszönteni a kecskeméti, vagy a szege-di posta dolgozóit. Helyet-te vonatra ült a krónikás, s meg sem állt **Vojnár László**, a Magyar Posta szegedi igazgatóságának helyettes vezetője.

Íme az ottani beszélge-tés:

— Ha nem történik sem-mi rendellenesség, ennek az évnek a végén bekap-csolhatjuk a távhíváló-zatba Kiskunhalast is. A kecskeméti üzem már kész a halasi telefonok fogadá-sára.

— Mi a gond tulajdon-keppen?

— A két rendszert ösz-sze kell kötnünk. Az erő-sítést egy érzékeny, jelen-leg a legkorszerűbbnek tartott NDK-beli szerel-vénnyel végezzük. A meg-

lévő kábelek minősége azonban nem éri el azt a szintet, amelyet a műsze-rek megkövetelnek. Most a két rendszer házassága folyik — mondhatom jó kilátásokkal. Ezeknek az impulzus kódmoduláción alapuló berendezéseknek a telepítése különben még szeptember végén befeje-ződik, a többi idő a szere-lésre, és a próbaüzemelés-re kell.

Elmondta még az igaz-gatóhelyettes, hogy olyan

erősítőegységeket is beik-tatnak majd, amelyek se-gítségével egy érpáron 120 beszélgetés is folytatható. Különös módon jut el a hang a kecskeméti regio-nális állomásról Halasra. A Kecskemét—Félegyháza közötti utat mikrohullámon teszi majd meg és csak ott bújik a szó a földalat-ti kábelekre.

Bizakodhat tehát Halas lakossága: ha igaz, az idei karácsony ajándéka lesz a távhívás...

A SZŐLŐ ÉS A BOR ÜNNEPE

Nem pirosbetűs ünnepre invitálom a Tisztelt Olvasót, hanem e vidék oly fontos kenyéradó növénye, a szőlő, no meg imádott-szidott leve, a bor előtt tisztelgünk a hétvégén. Nem példázom az ókori népek szőlő-bor kultúrájával, sem a hon-foglalás korából származó, a borászat fortélyainak ismeretere utaló szavainkkal, még kevésbé a ma-gyar nép újkori történetének gazdaságában kie-melkedő szerepet kapó, s Európa figyelmét ránk irányító bortermeléssel. Inkább a mát idézem föl, ezernyi gondjával, örömeivel.

A nyirkos-ködös kora reggeleken, ilyenkor szü-ret idején megindul a város az állami gazdaság ültetvényei felé. A lázas készülődés napokkal előbb kezdetét veszi: elég-e harminc ember; kinek szőlünk még; ki mivel jut ki; mi főjjön a bog-rácsban, végzünk-e estig, hogy fizetnek a termé-sért, lesz-e a tőkéken annyi, mint terveztük? Olyan újfajta társadalmi eseménynek alakult a szüret, amely a szorgalmat, a teremő akaratot, a vállalkozást, a fokozott erőpróbát jelképezi, ugyanakkor vitathatatlan a családokat, rokonokat, barátokat évente legalább egyszer-egyszer össze-hozó ereje.

Tudom, a nyolcvanas évek szőlőművelő kampá-nyát nem a nosztalgia, nem a múltidézés, a mes-terseg hajdani szépségeinek keresése és újrafelfe-dezése indította el, hanem a remélt és megsze-rezhető többletjövedelem, s ezáltal a boldogulás esélye-reménye. És ebben a szőlőre lehetett és — ha az időjárás végre kegyeibe fogad bennünket — lehet is számítani. Nemcsak a nagyüzem közel kétezer dolgozójának, akik így vagy úgy kapcsola-tban vannak a szőlővel és a borral, hanem a sokszáz újszülött szőlősgazdának, szakcsopord-tag-nak, magántermelőnek — vagyis a város egyre több polgárának is.

Így válik természetessé, hogy együtt köszöntjük a szüretet, hogy a szőlészek-borászok töretlen op-timizmusához illő vidám hangulatban töltsünk el egy szeptemberi hétvégét, hogy Kiskunhalas vála-latainak, szervezeteteinek, intézményeinek ösz-szefogása révén pirosbetűs ünnephez méltó látni-valókkal, kulturális és sportrendezvényekkel szó-rakoztatjuk vendégeinket és egymást.

Koccintsunk hát az újbóra, mely aktus mindig egyet jelentett a jövőbe, a munkába vetett hittel, bizalommal.

Kovács Imre

LÁTHATATLAN KEZEK

— avagy miért drága a „kisbosnyák”? —

A történet ott kezdődik, hogy a törékeny, hatvanas paraszttasszony három mázsányi dinnyéjét kivitte a Park áruház melletti, úgyneve-zett „kisbosnyák” piacra. Hat fo-rinttal adta olcsóbban, mint a többi dinnyés. És — nem fogják elhinni — ez volt a baj. **Hatvani Gáborné** először a dinnyés kereskedők próbálták jobb belátásra bírni, ám ő ragaszkodott az alacsonyabb árhoz. Hamarosan előkerült a városi ta-nács közterület-felügyelője is, aki közölte vele, hogy itt nem árulhat, főleg ennyiért. Erre a néni, végső kétségbeesésében, sirva fakadt.

Pár nappal később a lakásán ke-restem fel **Felnérné Horváth Mária** közterület-felügyelőt.

(Ferincz János felvétele)

A többi dinnyés is idegesen sza-ladgált, leskelődött körülöttünk: mennyi van még a készletből.

„Fellökött...”

Aztán megszólított egy középko-rú hölgy, aki elmesélte a követ-kezőket, miközben nemcsak az ő arca, az enyém is vörös lett.

— A múlt héten hoztam egy ko-sár uborkát, mert már nem kellett, lehetett vagy 8 kiló. Az egyik dinnyés mellé telepedtem és hiába szidott, csak ott maradtam. Már többen is felfigyeltek a hangosko-dásra. Egy váratlan pillanatban egyszerűen fellökött, én meg ráes-tem egy bácsi kosarára. Mit tehet-tem, felálltam és hazamentem.

— Nem emelt panaszt sehol?

— Itt ők uralják a placcot! Azt mondják: messzire elér a kezük. Kérem is: ne írja meg a nevemet. Tanárnő vagyok, mit szólnának a tanítványaim.

Szervezett maffia

A többi árus is kesereg: az ára-kat nem engedik leszállítani, lát-

hatatlan, mégis jól szervezett maf-fia „működik” a Park áruház előtti autóparkolóban. A kispénzüek, s a kistermelők, akiknek ez a piac létesült, kétségbeesetten várnak segítségre.

— A szomszédommal elmegyünk tanúskodni, ha kell, de lesznek többen is, csak szóljon kedves! Az egyik dinnyés azzal fenyegetőzik, hogy majd elintéztet a bátyjával, mert az valami fejcs — mondja egy fehér hajú néni, közben lop-va körülnéz, hallotta-e valaki más is a szavait.

Posztobányi László

„Nem tartozik rá”

A látottakról-hallottakról meg-kérdeztük **Várnai Ivánt**, a tanács kereskedelmi osztályának vezetőjét, aki elmondta: ezeket a kispacokat azzal a szándékkal hívták életre, hogy a termelőknek kitelepülési lehetőséget teremtsenek, bízva ab-ban, hogy friss, olcsó terményekkel látják el a lakosságot.

— Hallott-e a magánkereskedők és a kistermelők veszekedéséről?

— Igen. Hárman váltottak köz-területfoglalási engedélyt: a bérbe adott tíz négyzetméterért **Bundzsák Jánosné** 1050, **Bús József** 450, **Mé-száros Vince** 840 forintot fizetett. Persze, ez nem jogosítja fel őket a méltatlan viselkedésre. Ha ilyen mégis előfordul, az eladótársak kérijk a rendőrség segítségét.

— A kispiacon meddig terjed ki a közterület-felügyelő hatásköre?

— Éz a vita nem tartozik rá, nem is értem, miért avatkozik be-le. Felelős a tisztaságért, a ren-dért, védelmezi a lakókörnyezetet, továbbá az a dolga, hogy megállapítsa: az árus maga állítja elő portékáját, avagy viszonteladó.

— Mi a véleménye az árakról?

— Magasnak tartom. A tanácsi szerveknek ebbe mindaddig nincs beleszólásuk, amíg egyértelműen nem bizonyítható a tisztességtelen haszonszerzés, ami a dinnye és ál-talában a zöldségfélék esetében szinte lehetetlen. Egyébként bárki megteheti, hogy az átlagnál keve-sebbet kér valamiért, az árcsök-kentő és -letörő akciókat csak üd-vözölni lehet. Akiket pedig rajta-kapunk, hogy véd- és dacszövetsé- get alkotva megfélemlítsenek és el-kergetnek másokat, azok ellen eljá-rást indítunk.

Robotka István

„Nem sportszerű”

— Mondja, kérem, mi köze ön-nek ahhoz, ki mennyiért kínálja portékáját a piacon?

— Semmi, csak éppen nem sport-szerű. A dinnyések területfoglalót fizetnek, nekik is meg kell élni...

— Miért küldte el a nénit?

— Tudja, én ismerem ezeket a kereskedőket... Jobbnak láttam el-tanácsolni őt a saját érdekében, amíg nagyobb balhéra nem kerül sor.

— Mire gondol?

— Nemrég egy környékbeli köz-ségi tanácselnök jött hasonló céllal és az említett urak óriási patáliát csaptak. Azt hittem, az lesz a vége, hogy egymást lékelik meg. Egész kis maffia van ott és nagyon ke-mény fiúk.

Akcióóó... óh!

A felügyelőnő kíváncsivá tett. Valóban létezne ilyen?

Szeptember 5-én barátom és én egy utánfutó görögdinnyével ér-keztünk a kispiacon. Akció — 2,90 kilogrammjára — hirdették tábláink. A kocsit percek alatt tömeg vette körül, mindenki olcsón szeretett volna vásárolni. Az egyik dinnyés hamarosan papírt lobogtatva szólí-tott fel bennünket a távozásra: neki tanácsai engedélye van, hogy itt árulhat. Még kétszer visszatért, de miután látta, hogy hajthatatlan-ok vagyunk, kompromisszumot ajánlott:

— Jól van öreg, itt maradhat-sz, de a 4 kilón felül nem mérheted 5 forintnál kevesebért.

Vas-, gyémánt- és aranydiplomások

O Rémán János, Paczolai Istvánné, Lukinich Erzsébet és Gajdán Olga.

Kiskunhalas és vonzáskörzete pályakezdő és veterán peda-gógusait köszöntötték a közelmúltban. Szép, de nem könnyű pályát választottak — mondta az AMK-beli bensőséges ünnep-ségen Szabó Károly tanácselnök, aki maga is pedagógus. Míg az ifjú emberekből tisztességes felnőtté nevelnek, öröm és bánat, siker és kudarc kíséri munkájukat. Erről azonban in-kább azok tudnának beszélni, akik évtizedeket töltöttek el ezen a pályán.

Olyanok, mint Zepp Fülöp jánoshalmi pedagógus. Tanítói oklevelét 1920-ban állították ki Debrecenben, s most 65 éves oktató-nevelő munkájának elismeréseként vasdiplomát vehetett át Szabó Károlytól. Félévszázados pedagógusi tevékenység-ért Rémán János és Lukinich Erzsébet aranydiplomát kapott. Gajdán Olga tanítói oklevele Kiskunfélegyházán kelt 1927-ben. Munkásságát gyémántdiplomával ismerték el, csakúgy, mint Regös Józsefét. Paczolai Istvánné a szegedi főiskolán vette át aranyoklevelét.

Fiatal műszakiak

I. A műszaki értelmiség hosszú időn keresztül nem kapta meg a kellő erkölcsi és anyagi elismerést az iparban. Bérszínvonaluk gyakran a hasonló korú, közepes felkészültségű szakmunkásokét sem érte el. Sok volt a pályaelhagyás; nem egy esetben inkább segédmunkát vállaltak a mérnökök. Az utóbbi években a szerkezetkorszerűsítés hatására, valamint a központi intézkedések eredményeként a műszakiak egyre nagyobb szerephez jutnak. Néhány halasi üzemben a fiatalokat megszólaltatva, arra kerestük a választ: hogyan is érvényesül ez a tendencia.

Aggaszt az építőipari beruházások visszafogása. Bízom benne, hogy a dekonjunktúra időszaka majd csak véget ér és minden visszaáll a régi kerékvágásba. Gondot jelent az üzemi KISZ-élet fellendítése; a műszakiakat még úgy, ahogy lehet, mozgósítani, de a fiatal szakmunkások inkább egyéni boldogulásukkal — lakásépítéssel és a hozzá szükséges anyagiak megteremtésével — vannak elfoglalva. Önálló lakásra csak 5-6 év múlva gondolhatok, addig pénzt kell gyűjteni. Szeretnék belátható időn belül a mai igényeknek megfelelő családi házat felépíteni.

„Igyekszem megfelelni”

Bodrogi József tősgyökeres halasi. Nyomdamérőnként az NDK-ban végzett, 1977-ben. A Papíripari Vállalat kiskunhalasi gyárához 1984-ben került, marketing vezetőnek. Most a vállalkozási osztályt irányítja.

— Édesapám is ebben a gyárban dolgozott, általa ismerkedtem meg a papíriparral. Érdekel ez a szakma és sohasem jutott eszembe, hogy elmenjek benzinkutasnak. Úgy érzem, minden tekintetben megbecsülnek. Ehhez hozzátartozik, hogy igyekszem az elvárásoknak maximálisan megfelelni. A jövedelem ennél a vállalatnál is a beosztáshoz kapcsolódik és nem a szakképzettséghez. Magasabb poszt, nagyobb fizetés. Mint vezető, nem lehetek gm-k-tag, pedig jól jönne egy kis mellékes.

A Kertvárosban elkezdtem a családiházam építésébe, ami minden pénzt és fölös energiát felemészti. A munkahelyemtől kétszázezer forint kamatmentes kölcsönt kaptam és kedvezményes fuvarlehetőséget. Támogatják továbbtanulási szándékomat: felvettek a közgazdasági egyetem mérnök-közgazdász szakára. Jó itt a munkahelyi légkör, baráti viszonyban vagyok munkatársaimmal. Fiatalt a gárda, így vitás esetekben könnyebben szót értünk.

Házépítés: 5-6 év múlva

A Kunép fiatal építészvezetője — **Orbán László** — három éve kezdett dolgozni. A vállalat ösztöndíjasa volt az egyetemen és a diploma megszerzése után patronáló cégénél vállalt munkát. Ez év februárjában megválasztották a vállalati KISZ-szervezet titkárának.

— A nyári gyakorlatok idején lehetőségem volt megismerkedni az üzemmellel, ennek alapján döntöttem az elhelyezkedésről. Koordinációs építészvezető vagyok. A feladat érdekes, változatos, de megvallom: az elméleti termelés-szervezés közelebb áll hozzám. Beilleszkedésemet a kollégák messzemenően segítették. A fizetésem 6-6,5 ezer forint, amit kezdő szakembertől méltányosnak kell elfogadnom. Értékeléseim szerint az országos átlagot eléri. A vállalat a szakirányú továbbképzést lehetővé teszi. Most jelentkeztem műszaki ellenőri tanfolyamra.

Munka mellett tanulva

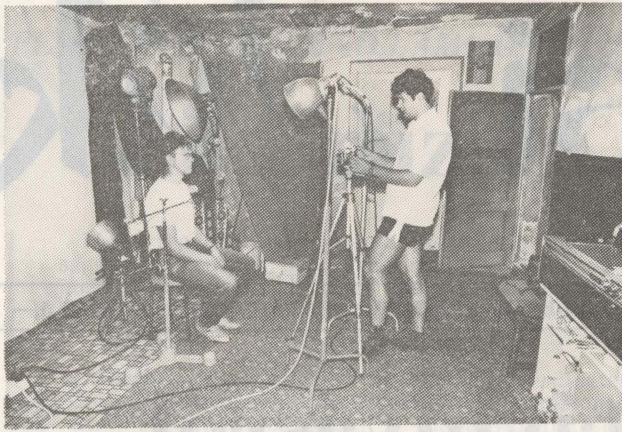
Rékasi László gyártóeszköz-gazdálkodási irodavezető.

— 1974-ben jöttem a halasi Ganz-ba, gépi-forgácsoló tanulóknak. A szakmunkásvizsga után esztorgályosként tevékenykedtem a szerszámkészítő műhelyben. Közben esti tagozaton leérettségiztem és jelentkeztem a GAMF-ra. Mostani munkakörömben 1987 márciusa óta vagyok. A gyár mindvégig támogatja továbbtanulási elképzeléseimet. Bizonyítja, hogy tanulmányi szerződést kötöttünk.

Kevés az olyan öntőpartner, amelyik minden szempontból ki tudja elégíteni az igényeinket. Munkámban további nehézségeket okoz, hogy csökkentett költségkeretből kell előteremteni a megfelelő szerszámokat. A takarékosági intézkedések már kilátástalan helyzetbe hoznak. Nemrég vásároltam lakást, ehhez munkaadóm százezer forint kamatmentes kölcsönrel járult hozzá.

Kovács Pál

A cikk második részét, melyben vállalati személyzeti osztályvezetők beszélnek a fiatal műszakiakról következő számunkban közöljük. — A Szerk.

Taskovics Zoltán és ügyfele fölött éppen leszakadni készül a plafon. (Somos László felvétele)

Műterem a romok között

Harminc éves a Szolgáltató Ipari Szövetkezet fényképész műterme a Thorma János utcában. Az ügyfél figyelmes szemlélődés után döbbenet veszi észre: az egykori lóistállóban van. A sanyarú körülményekről faggattam **Taskovics Zoltán** műteremvezetőt.

— **Lehet itt egyáltalán dolgozni?**

— Elég nehezen. Ennek ellenére, mivel lakossági szolgáltatást végzünk, kötelességünk a gyorsaság és a jó minőség. Bár az is igaz, lassan elsajátítjuk a kőműves és a bádigos mesterségeket is... A váró és a labor rendszeresen beázik, ez látható is a falon. Előfordult, hogy a műterem hátsó fala egyszerűen kidőlt. A legutóbb

hívatni hozzák a filmet.

— **Érzékelik a konkurenciát?**

— Hogyne. Állandó versenyre készített bennünket is. A magánsektorral évek óta békében egymás mellett dolgozunk. A Riporter gm-k már komolyabb kihívást jelent nekünk: új árakkal és üzletpolitikával, no és jobb miniséggel kell versenyeznünk az ügyfélért.

MUSKÁTLIS ABLAKOK

Józan, pallér szemlélettel

Az írás apropóját tulajdonképpen az építési és városfejlesztési miniszter egyik Hírháttér-beli nyilatkozata adta. Kiderült a tévéadásból, hogy a debreceni úttörő példa mellett, bizony, vannak helységek, ahol a lakásértékesítésben még a rég megszokott, begyöpösödött formák érvényesülnek. Érdekel bennünket: vajon Kiskunhalason mi a helyzet. A szabadértékesítésű lakások építése és eladása milyen tanulságokkal szolgált? Segítségünkre volt **Haász Ferenc**, a KUNÉP dolgozója, mellesleg az Épszer főmérnök-helyettese, s az építőmesteri főüzem vezetője.

— Mi az első voltunk, kozni. Tettük ezt azért, amikor váltani kellett, mert kerestük a kiutat, s a kényszer is vitt bennünket. Az már évekkel ezelőtt világosan látszott, hogy a szűkülő piac előbb-

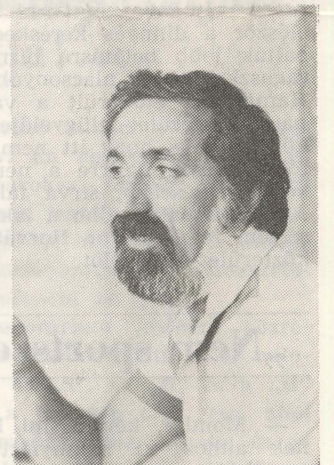
utóbb értékesítési gondokhoz vezet. Sokan az építőipar válságáról beszélnek. En nem látom olyan tragikusnak a jövőt. Nem kell mást tenni nekünk sem, mint hogy tisztességgel, böcsülettel, legjobb tudásunk szerint kiszolgálni a „vevő urat” a pénzért. Mert tarthatatlan — elnézést a vulgáris kifejezésért — hogy valaki vásárol egy száz forintos alsónadrágot és helyelközzel meghatározhatja a lábravaló színét is, ugyanakkor nem választhat tapétát, a milliós lakásához...

— **Mire képesek Önök valójában?**

— A vállalat évente háromszázhetven millió forint termelési értéket állít elő. Kiskunhalason egy tizenöt, Félegyházán pedig egy harminc lakásos társasház építését kezdtük meg, az idén összesen húsz millió forintot inkasszálunk a saját értékesítésű lakásokból. Felkészültünk arra, hogy igény szerint, ezt a hányadot növelni tudjuk.

— **Megyeszerte híre ment, hogy a Kunép muskátlis ablakkal adja át a lakásokat. Vannak, akik fölösleges hivatkozásoknak tartják ezt, mások az igényesség egyik példájának megnyilatkozásának.**

— Nézzé, egy biztos: csak mi tudjuk, mit kínálunk ezekkel a muskátlikkal. Kezde a beszerzéstől, egészen a gondozásig. Vállaljuk mégis a többletköltséget és — munkát, mert meggyőződésünk, hogy a nagyértékű lakások el kell bírnia az elemező virágköltséget is. Nem kirakatnak szánjuk mi ezt, csupán az igényesség egyik megnyilvánulásának. Természetesen úgy érhetjük el igazán célunkat, ha ennek szellemében

dolgozik a kőműves, a vízvezeték-szerelő, a parniktás és a tapetázó is.

— **Beszélgetésünk elején optimistán beszélt az építőipar jövőjét illetően. Mire alapozta ezt?**

— Félreértés ne essék, én csak a mi helyzetünkről szóltam. S tettem ezt azért, mert úgy érzem, megvannak a feltételei az eredményes munkának. Úgy maradhatunk csak versenyképesek a piacon, ha áraink is megfelelőek. Eddig a tervező-kivitelező-beruházó „Bermuda háromszögben” a jóisten se találta meg a felelőst, ha valami rosszul sikeredett. A mostani konstrukcióban nem passzolhatjuk tovább a lasztit. Vétkeztél bádogos? Eredj és javítsd ki! Hibáztál tervező? Igazíts rajt! Leegyszerűsödött a folyamat; nálunk nincs sok áttétel. Ha csak a beruházónak szánt háromöt százalékat magunkénak vallhatjuk, már megvan a biztonságos nyereségünk, meghozzá úgy, hogy nem kellett az árakon igazítani. Azt hiszem, ezek a dolgok adhatnak önbizalmat további feladataink megoldásához is...

Korrigálták a hibát, nem lesz teho-túlfizetés

Nemrég a Halasi Hírekben olvashattuk a városi tanács értesítését, miszerint a fővárosban működő teho-s számítógép, helytelen program alapján küldött fizetési meghagyásokat 2083 halasi lakosnak. A hír többféle szempontból is érdekesnek tűnt, így felkerestem **Somogyi Antal** elnökhelyettesét:

— A központi számítógépben levő program az év elején indult. Értékeléseim szerint a tévedés nem csak a készülék hibája, hanem személyi mulasztás is történt — hangzott a válasz.

— Gondolom, voltak néhányan, akik felkeresték ez ügyben.

— Természetesen, már többen is. Megnyugtatótl közlöm: senkit sem károsítottunk meg, hiszen

tőkésítjük a kamatot.

— Ez megint félreérthető lehet. Többen úgy vélik, ezt az adópótlékot

egyszerűen hozzácsatolják a befizetésekhez.

— Nem, nem — kapcsolódik a beszélgetésbe **Imgrund Ádám** főmunkatárs. — Vegyük alapul, hogy valaki 600 forint teho-t fizet. A gép az 1 százalékos havi kamatot felszámolta, így az illető kapott 18 forintos fizetési meghagyást, mivel április 15. volt az első félév határideje. Ezt a következő félévi kötelezettségéből leírjuk és csak 582 forintot kell átutaltatnia. A tőkésítés így értendő.

— Tudomásom szerint a városban csaknem hatezren kötelesek hozzájárulni a településfejlesztéshez...

— Igen. A késedelmi kamatot természetesen mindenkiire vonatkozik. A második félévi részlet

szeptember 15-ig esedékes.

— És akik „elfeledteknek” róla?

— Azoktól levonatjuk. Persze, ez sem egyszerű,

P. L.

1987: a szőlő és a bor nemzetközi éve

Dionüszosz a mánor, a szenvedély istene tudta, hogy halála után nem lesz, aki nyomdokai-ba lépjen. Zeuszhoz fohászodott. Kérte, segítsen egy olyan növény megteremtésében, mely örök időre fönntartja emlékét, s boldogságot szerez az embereknek.

Történt egyszer, hogy Dionüszoszt kalózok rabolták el, a nagy népszerűségét megirigylő titánok fölbujtatására. Zeusz sietett veszélyben levő szülőtte megmentésére. A kalózhajó kormányrúdját, árbócat és evezőit sűrűn befonta szőlőindával, s így zátonyra futtatta. A hajótörésből egyedül Dionüszosz menekült meg, magával vitte isteni atyja életmentő ajándékát, amelyről sejtette, hogy azonos az általa oly hön kívánt növényvel.

Nézzük, hogy a mitológia után mit mond a tudomány a szőlő és a bor történetéről.

A heliolit kultúrából kibontakozó civilizációval 6000 éven keresztül együtt fejlődött a szőlő és a bor termelése, s vele kultusza is. Az i. e. V. évezredben uralkodó Menas

Egy kis történelem

fáraó sírjában szőlőmagvakat találtak. A borra utaló első feljegyzések az i. e. III. évezredből származnak. Perzsiában a bornak 132 féle neve van, a legismertebb ma is a zeher e-khus, vagyis édes méreg.

Közép-Ázsiában a bortermelés az i. e. IV. évezredben már általánosan elterjedt, s Ninive királya az asszír harcosokkal az i. e. 2990-es évek körüli rablóhadjáratai során először boraiktól fosztotta meg az elfoglalt városok lakóit. I. e. 1500-ban Egyiptom ura II. Thotmes volt, akinek Nilus menti szőlőskertjeiben, az akkor ismert országokban termelt valamennyi szőlőfajta megtalálható volt.

A trójai háborúk idején a görögök már rendszeresen itták a bort. Homérosz az Odüsszeia III. éneké-

ben 11 féle borról tesz említést. A trójai háború hőseinek, Achillésznek pajzsán szüreti jelenetek voltak. Az i. e. IV. században Európaszerte megkezdődött a szőlő térhódítása. Terjesztői, fogyasztói a kelták voltak.

A legtöbbször a rómaiak szorgalmas munkáját látják az első pannóniai vesszőkben. I. e. 101-ben Traianus császár szőlőt ültetett a mai Dunántúlon. Az igazi nagy szőlőtelepítő Probus császár volt, aki még a légiók katonáit is békés munkára fogta. A népvándorlás fergetege mindent elsöpört, ami a római birodalomra emlékeztetett, egyedül a szőlő maradt meg, hisz Attila vendégeit „Pannónia borával” itatta.

A nektárt csepegtető tőkék megmaradtak a Kárpát-medencében. Átvészelték a római és más hódításokat, a népvándorlás egymást érő hullámain. Túléltek a harcok szinte szakadatlan pusztításait, hogy az Árpáddal az élen új hazát foglaló magyarok alatt fölvirágozzék ismét a szőlőkultúra.

Fellépő vendégeink

A CSÁSZÁRTÖLTÉSI NEMZETISÉGI EGYÜTTES 1980-ban alakult harmincöt taggal. Az Ezüst II. minősítésű táncsoport fellépett már Ausztriában és az NSZK-ban is.

A KISKÖRÖSI SZIVÁRVÁNY NEMZETISÉGI NÉPTÁNCÉGYÜTTES és **SZLOVÁK NEMZETISÉGI NÉPDALKÖR** repertoárjában elsősorban a megyében élő nemzetiségek táncai, szlovák, délszláv, német és természetesen magyar táncok szerepelnek. 1985-ben Ezüst I. minősítést kaptak, még ebben az évben a művelődési miniszter a Szocialista Kultúráért kitüntetés adományozta az együttesnek. A népdalkör és a citerazene-
kar 1976-ban alakult, a helyi szakszövetkezet tag-ságából.

A HERCEGSZÁNTÓI HNF DÉLSZLÁV KLUB 1984-ben újalakult, igen népszerű együttes, a Magyar Rádió által szervezett Nemzetiségi Fesztiválon első helyezést ért el. Felléptek a Ki Mit Tud-ban is.

A KOMLÓI BÁNYÁSZ-ZENEKAR fúvószenekari hagyományokat őrző és ápoló együttes, több éve rendszeres vendége városunknak.

A BALOTASZÁLLÁSI CITERAZENEKART Fehér Géza vezetésével, jól ismerik Halason. Ezúttal alföldi népdalcsokorral mutatkoznak be.

A CSEH NÉPI EGYÜTTES Mikulov néptáncosai-

ból, népi zenekarából és fúvósaiból áll.

A LENGYEL NÉPI EGYÜTTES: Nowy Sacz terület néptáncosai és zenekara.

AZ USZÓDI HAGYOMÁNYÖRZŐ NÉPI EGYÜTTES a 30-as évekbeli Gyöngyösbokrét utódja. Ezüst minősítésűek, elnyerték a Népművelési Nívódíjat is.

A BÁTMONOSTORI PIROSKONTYOS HAGYOMÁNYÖRZŐ NÉPI EGYÜTTES 1964-ben alakult, Ezüst minősítésű, rendszeresen fellép különböző fesztiválokon, országos, megyei és körzeti rendezvényeken. Ezúttal szüreti mulatság című műsorukat mutatják be.

AZ ÜLLÉSI FONÓ NÉPTÁNCÉGYÜTTES

1977-ben alakult, minősítésű Arany fokozat. Az együttes valamennyi magyar tájegység eredeti anyagából mutat be koreográfiákat, magas technikai és művészi fokon. Jelmeztáruk rendkívül gazdag és változatos.

A GÉDERLAKI NÉPI EGYÜTTES a hagyományörző kategóriában már Ezüst minősítést ért el. Az elmúlt években az ország különböző városaiban, közsegeiben és legutóbb az NDK-ban léptek színpadra. Estefelé című műsoruk — koreográfusa **Berényi István** — a falusi estét, a lányok és legények csárdabeli mulatozását mutatja be.

Szüreti fesztivál

Kiskunhalas, szeptember 18—19—20

18-ÁN, PÉNTEKEN

10.00 órákor: Tudományos tanácskozás az állami gazdaság oktatási központjában
A rezisztens szőlőfajták szerepe a síkvidéki szőlőtermesztésben és borászatban címmel.

17.00 órákor: Előadó: **dr. Kozma Pál** akadémikus
A kiállítások megnyitója a Szilády Áron Gimnázium tornatermében.

KIÁLLÍTÓK:

— a halasi mezőgazdasági termelők a Szilády Áron Gimnázium tornatermében

— a helyi galamb- és kisállattenyésztők a Gózon István Művelődési Központ nagytermében

— a díszítőművész szakkör és Figura László faragó művész a szakmaközi bizottság székházában

— Bodor Miklós grafikusművész az állami gazdaság folyosógalériájában

19-ÉN, SZOMBATON

6.30 órákor: Zenés ébresztő (MÁV fúvósok)
6.00—17.00 Népművészeti és iparművészeti kiakadovásár

9.00—13.00 Népi iparművészek bemutatója
Szüreti gála a mozi előtti színpadon
A császártöltési, a kiskörösi és a hercegszántói hagyományörző együttesek, a balotaszállási citera- és a komlói bányászzenekar műsora

14.00—16.00 Szüreti felvonulás a város központjában

16.00—19.00 Szüreti gála
Csehszlovákiai és lengyelországi népi együttesek, valamint Üllés, Uszód, Bátmonostor és Géderlak néptáncosainak bemutatója
20.00 órákor: Szüreti bál az Alföldi és az Ezerjő étteremben.

(Jegyek kaphatók a helyszínen, a művelődési központban és a KISZ városi bizottságán.)

Egész nap Halasi ízek a Vörös Október Tsz. birkacsárdájában, italkülönlegességek a Kiskunhalasi Állami Gazdaság borkóstoló sátrában, szerb ételek, sörbemutató az Alföldi étterem teraszán és a Talizmán sörözőben sorsolás 19-én 18.20-kor a főtéren

Tombola:
IV. Országos Tenyészdíjgratú Lovasverseny (a Határőr Dózsa Lovaspályán)

18-ÁN, PÉNTEKEN

9.00 órákor: A résztvevők bevonulása

10.00 órákor: 6 éves lovak elődöntője 1,20 méteres pályán

14.00 órákor: 7 éves lovak elődöntője 1,20 méteres pályán

16.00 órákor: 8 éves lovak elődöntője 1,30 méteres pályán

19-ÉN, SZOMBATON

10.00 órákor: 6 éves lovak középdöntője 1,20 méteres pályán

14.00 órákor: 7 éves lovak középdöntője 1,20—1,30 méteres pályán

16.00 órákor: 8 éves lovak középdöntője 1,30 méteres pályán

20-ÁN, VASÁRNAP

10.00 órákor: 6 éves lovak döntője 1,20 méteres pályán

14.00 órákor: 7 éves lovak döntője 1,30 méteres pályán

16.00 órákor: 8 éves lovak döntője 1,40 méteres pályán

18.00 órákor: Ünneplés eredményhirdetés
Naponta lovasjátékok, bemutatók.

O Diszes lopók a tavalyi szüreti vásárrban. (Lévay Kálmán felvétele)

BOROS RECEPTEK

SZŐLŐ-LEPÉNY. A lisztet, két tojást, borsot, morzsolt porlós tésztából készült lepényt kisütjük, 5 tojásnak a habját, 280 gramm cukorral, 2 deciliter szőlőlével lassan keverve, a lepénybe töltjük, megcukrozzuk, s 8 percre a kemencébe visszateszszük.

FÖTT BOR. A friss mustot, ha kész, egy tiszta cserép vagy porcelán-edénybe tesszük és felnyire lefőzzük. Meghagyjuk ülepedni, azután leszűrjük és üvegbe téve, ledugaszolva pincébe tesszük. Ha nagyon finomra akarjuk készíteni, tiszta ürmre öntjük és rajta egy pár hétig állni hagyjuk.

BORKIFLI. 6 porhanyós kiflinek héját lereszelve, azt középen kettévágjuk, mag nélküli befőtt meggyel vagy málnával megtöltjük, a kivett ből kis dugót készítünk rá, mely talba tesszük, 4 deciliter jó veres borban darab cukrot felolvasztunk, hogy édes legyen, a kiflire öntjük, s abban puhítjuk. Többször meg kell fordítani, hogy minden oldalról megszívódjanak, de legyenek igen lágyak. Finom zsemlemorzsában meghen-tergetjük és zsírban hirtelen kirántjuk, aztán cukorral és vaniliával behintjük. Azok, akik a tejet szeretik, bor helyett cukrozott tejben áztassák.

TÖLTÖTT SZŐLŐLEVÉL. 12 nagy szőlőlevelet gondosan megmosunk és kétszer leforrázzuk. 50 dekagramm megőrölt borbujhúst, egy evőkanálnyi

lisztet, két tojást, borsot, sót, kevés pirított veres-hagymát összekeverünk, megtöltjük vele a szőlőleveleket, mint a töltött káposztánál a káposztaleveleket, de itt tanácsos fonállal át is kötni. Huszonöt szőlőlevelet ujjnyi szeletekre vágunk és a töltött levelekkel együtt sós vízben, főddő alatt főni hagyjuk, másfél óráig. Ekkor vajból világos piros rántást készítünk, hozzáteszük a megfőtt töltött szőlőlevelekhez, hagyjuk együtt forni és tálalás előtt tejfölt öntünk hozzá.

Borivóknak való...

A hortobágyi palacsintához nagyon jó a vörös bor.
A töltött — gombás, sonkás, velős — palacsintához a rizling illik leginkább.
A vesevelőhöz, a rántottához, az omletthez, a fehér borok közül a száraz tüzest ajánljuk.

A zsírjában sült libamájhoz testes, magas alkoholtartal-
mú, úgynevezett, nehéz bor-
rokat igyunk.
A felvágottakhoz, szendvicsekhez fiatalos, esetleg kissé szénsavas, fehér asztali vagy pecsényebor való.

A gombaételekhez általában 12 fok körüli, üde alföldi bor illik.

A halhoz mást, mint bort inni nem is szabad. A régi közmondás is úgy tartja: „át-
kozott a hal a harmadik vízben”.

A birkapörköltökhöz egyes receptek fehér bort javasol-
nak a lébe, sőt lének is.

A disznótoros étkekhez szép, nem túlságosan csersavas schillerbort válasszunk.

A vadhúshoz, a vadpecsenye fűszeres ízei miatt, vörös bort fogassunk.

Az édes süteményekhez természetesen csemegeboreket aján-
lanak.

O Látod, komám, mennyivel más ez a szüret, mint egész nap a tőkék közt hajlongani!... (Zsák Béla rajza)

Szólásmondások

— Könnyen terem a jó hazamegyünk, ha már ele-
bor, ha kapa a bikája. get ittunk.)
— Jó káposzta, rossz — Kánfor, kapor, pus-
bor. (Amikor jó káposzta kapor. (Tréfás felszólítás
terem, a sok eső miatt koccintásra.)
rossz a bortermés.) — Jó bor, pénz, szép
— Asszonyfán is elkél a asszony, embert kíván
bor. (A nők is szívesen örzésre.
megisszák a bort.) — Bor nélkül szegé-
— Ígyuk meg Szent Já- nyebb a vendégség.
nos áldását. (Üritsük a — Megittam a jó bort
búcsúpoharat.) csutora nélkül is, ölelem a
— Eljön az üdö, ha rózszám nyoszolya nélkül
megázik a tündö. (Majd is.

Az oldalt összeállította: **H. Tóth István és Hatvani Zoltán.**

Riposzt(-féle)

Ha hat előadásról ír véleményem, ne csak három tekintsen meg — nyíl —. Így nem informálna a közvéleményt tévesen. Azt állítja: „hiába volt az előzetes felmérés, a közönség által kért előadók többségét nem láthattuk”. A valóság: a halasi nézők kérték, s vastappsal jutalmazták az alábbi művészeket: Tahi Tóth László, Gál Gabriella, Madarász Katalin, Vikidál Gyula, Kovács Zsuzsa, Oszvald Marika, Böröndi Tamás, Pécsi Ildikó, Forgács Gábor.

Kételkedem abban, hogy a társzerkesztő közönségünk igénytelenül kívánt volna szórakozni. Ha a rendezvényeink nem nyerték volna el tetszésüket, akkor nem lett volna 1500—1600 látogatónk. És nem álltak volna a kerítésen kívül, a rossz látási viszonyok ellenére is a műsor kezdetétől a befe-

jezésig tömegesen, elküldhetetlenül.

Bikfalvy Anna
a Gózon István
Művelődési Központ
megbízott igazgatója

Rejtély: honnan tudhatja Bikfalvy Anna, hogy csak 3 előadást láttam? Mindazonáltal sajnálom, hogy válaszában azokat nem méltatta, akik nem kaphattak vastapsot. Valóban közvéleményt informáltam, de úgy érzem: a közvélemény hangján. Ha erről más a köz véleménye, bizonyára lesz, aki tollat ragad. Hogy előzetesen, bizalmat szavazva, hányan váltanak belépőt, még nem bizonyították, magas művészi színvonalra. A vastaps megítélése pedig viszonylagos és szubjektív dolog.

Posztobányi László

Nem méltó régi híréhez ...

A Halasi Csárda, a lumpenek egykori „malaca” városunk reprezentatív vendéglőjévé vált. A gyors kiszolgálás lett a fő cél, hiszen a fogasztók nagy része az utazó közönségből kerül ki. Presszójában szendvics, sütemény, pékáru és virsli várja a vendégeket. Éttermében speciális készítményeket szolgálnak fel, elfogadható áron. Nagy Elek üzletvezető legnagyobb gondja a nyitás után a régi, nem kívánt kuncsaftok eltávolítása volt. Ez sikerült, becsületére legyen a szorgalmas és udvarias kollektívának. Megérte hát a többmillió-s beruházás...

(posztobányi—somos)

Négy találát szinte minden héten ...

C Kétségek közt örlődve, péntek délután... (Somos László felv.)

A hétvégi laphiányról

Harmadik éve, hogy vasárnaponként csupán két újság jelenik meg, de ezeket is csak hétfőn kézbesíti a posta. Így aki hétvégén is friss információhoz akar jutni, kénytelen felkeresni a hírlapárusokat. Sokszor azonban hiába fáradsz. Sárkány László a Sziklai S. tér 1. alól, többek nevében, azt panaszozza, hogy vasárnap reggel kilenc óra után már nem lehet Halason aznap lapot kapni. Az észrevételt Gály Józsefhez, a helyi postahivatal osztályvezetőjéhez továbbítottuk. Ő a következőket mondta:

— Az elmúlt hetekben valóban észlelhetők a halasiak a Sárkány László által kifogásoltakat. Nagyon nehéz pontosan beszabályozni a példányszámokat, ugyanis bennünket is egyre szigorúbb előírások kötnék az eladatlan lapok számát illetően. Júliusban például vasárnapi Népsportból és Vasárnapi Hírekből igen sok maradt a nyakunkon; csak az utóbbiból 265. Augusztusra aztán muszáj volt negyvennel kevesebbet rendelni belőlük.

— Az augusztus meglehetősen hűvös időt hozott, valószínűleg emiatt is megugrott az újságok iránti érdeklődés. Az árusok azt jelezték, hogy hamar elfogytak a kötegek. Amilyen gyorsan csak lehetett, ismét be emeltünk, így napjainkban már, úgy tudom, nincs laphiány. Ha mégis, kérjük: értesítsenek bennünket. Most egyébként vasárnaponként 690 Népsportot és 660 Vasárnapi Híreket kap a város.

— Egyébként az import alapanyag hiánya miatt — központi rendelkezés alapján — 31 sajtótermék — zömében kedvelt és keresett képes heti- és havilapjaink — a korábbinál lényegesen kisebb számban látnak napvilágot. Ezekhez bizony olykor szinte lehetetlen a pavidókban hozzáférni. Előfizetést viszont továbbra is felvesszünk ezekből.

H. R.

Sportműsor (október 4-ig)

LABDARÚGÁS

Megyei I. osztály, VI. forduló, szeptember 27., 16 óra, városi sportpálya: KAC-MEDOSZ—Bajai TSZ SE (előtte, 14 órakor ifjúsági mérkőzés).

Megyei II. osztály, V. forduló, szeptember 19., 16 óra: Gábor Áron laktanya pályája: Honvéd Gábor Áron SE—Akasztó. Szeptember 20., 16 óra, városi sportpálya: Kiskunhalasi Spartacus—Harkakötöny (előtte, 14 órakor: ifjúsági mérkőzés). VII. forduló, október 3., 15 óra, Gábor Áron laktanya pályája: Honvéd Gábor Áron SE—Lakitelek. Október 4., 15 óra, városi sportpálya: Kiskunhalasi Spartacus—Jászszentlászló (előtte, 14 órakor: ifjúsági mérkőzés).

KÉZILABDA

Szeptember 19., 16 óra gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Kiskunfélegyháza (megyei bajnokság férfi). Előtte, 15 órakor: ifjúsági mérkőzés.

Szeptember 20., 10.30 órakor, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Tataháza (megyei bajnokság, női). Előtte, 9.30-kor: ifjúsági mérkőzés.

Szeptember 27., 10.30 órakor, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Soltvadkert (megyei bajnokság, női). Előtte, 9.30-kor: ifjúsági mérkőzés.

Október 3., 13.30 órakor, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Miskolc (NB-S, ifjúsági, női).

Október 3., 15 óra, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Bajai Kinizsi (megyei bajnokság, férfi).

OLIMPIAI ÖTPRÓBA

Kerékpár: indulás szeptember 26., 9 óra, TEX-COOP elől. Nevezés: 8—9 óráig, távok: 50 kilométer, 25 kilométer, 15 kilométer, szintidővel).

LOVAGLÁS

Szeptember 18—20-ig, naponta 9—18 óráig, Határőr Dózsa lovaspályája: országos tenyészverseny.

Szeptember 25—27-ig, naponta 10 órától, Határőr Dózsa lovaspályája: országos ifjúsági díjugrató verseny.

KULTURÁLIS KÍNÁLAT

(október 4-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ
Szeptember 18-án 4 órakor: Fener farkasok (NDK-beli), 6 és 8 órakor: Isten veletek barátaim (magyar).

19—21-en 4, 6 és 8 órakor: Egy nő vagy kettő (francia). 22—23-án 4, 6 és 8 órakor: Zuhánás közben (magyar). 24—25-en 4, 6 és 8 órakor: Pat Garrett és Billy, a kőlyök (amerikai).

26—27-en 4, 6 és 8 órakor: Piedone Egyiptomban (olasz). 28—29-en 4, 6 és 8 órakor: Malom a pokolban (magyar). 30-án 4, 6 és 8 órakor: A profi (francia).

Október 1—2-án 4, 6 és 8 órakor: Szamárközhöges (magyar).

3-án 4, 6 és 8 órakor: Ágyúgolyó futam (amerikai). 4-en 4, 6 és 8 órakor: Bombajó boksztoló (olasz).

GOZON ISTVÁN

MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Szeptember 19-én 16 órától: magányosok klubja. Zenehallgatás.

20-án 10.30-kor: jazzbalett tanfolyam.

22-en 19 órakor: Forrás-Új Tükör klub. Emlékezés Szilády Aronra.

26-án 17 órakor: magányosok klubja. Osztózsabál.

28-án 18 órakor: varrótanfolyam. 19 órakor: lányok, asszonyok tornája.

29-en 17 órakor: kézikötő tanfolyam.

30-án 18 órától: német nyelvtanfolyam kezdőknek és haladóknak.

ALTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Szeptember 18-án 20 órakor: Puskás — 70. Magyarnóta és operett gálaműsor a halasi származású művész 70. születésnapja tiszteletére.

24-en 20 órakor: a Lord együttes koncertje.

JURINOVITS MIKLÓS

ÜTTÖRHÁZ

Szeptember 23-án 15.30-kor: Könyvről—könyvről. Irodalmi rejtényműsor, felsőtagozatosoknak.

VASUTASOK

SAKSZERVEZETE

MŰVELŐDÉSI HÁZA

Szeptember 19., 26., és október 3-án 19—23 óráig: ifjúsági táncest.

25-en 21.30-tól: Ujra itt vagyok. Aradszky László jubileumi műsora. Vendégek: Detre Annamária, Bécsy Magdolna, Farkas József, Csonka Minály.

VASUTAS

CSILLAGSZATI KLUB

Szeptember 18-án 18 órától: Térleméletek (a vég és a végételen), 20 órától: távcsöves bemutató.

25-en 20 órától: Fókuszban a Jupiter (távcsöves bemutató).

SAKSZERVEZETEK

SAKMAKOZI BIZOTTSÁGA

Szeptember 18-án 15 órakor: a disztóművész szakkör jubileumi kézimunka kiállításának megnyitója.

21-en 17 órakor: gyors- és gépiró tanfolyam.

Október 3-án 9 órakor: vers- és prózamondó verseny, pedagógusoknak.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Nyitva: hétfőtől péntekig 8—19 óráig, szombaton 8—15 óráig.

A gyermekkönyvtár nyitva: hétfőn, szerdán, pénteken 13—18 óráig, kedden, csütörtökön 8—12 és 13—18, szombaton 8—13 óráig.

THORMA JÁNOS MŰZEUM

Halas, a kiskun mezőváros, illetve Thorma Képcsarnok — állandó kiállítások. Megtekinthetők: naponta 10—18 óráig. A múzeum hétfőn zárva.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA

(Bokányi Dezső utca)

Váci György, a könyvkötőmester; Csorba Tibor festőművész; Munkásmozgalmi emlékek című kiállítások. Megtekinthetők: 10—18 óráig, hétfő szünnap.

SEMMELWEIS KÖRHÁZ

XL SZINTJE

Szeptember 29-én 14 órától okt. 7-ig: Horváth Viktória textilművész árusítással egybekötött kiállítása.

(TÜ)KÖRET

— **Halas Együttes.** A Négy évszak olvasótábor sikeres nyári foglalkozásainak végeztével, szeptember 5-én, a hangulatos záróünnepségen megalakították a népi zenét játszó Halas Együttest. Tagjai: Csorvási Zoltán, Vas Lóránt, Sutyinszky János és Szabó Zoltán.

— **KÉT SPORTSIKER.** A napokban Varsóban megrendezett eszperantó sakk olimpián a magyar B válogatott színeiben versenyzett a kiskunhalasi **Széchenyi Mihály**, aki a harmadik táblán a legeredményesebb lett, s ezért tiszteletdíjat kapott. Szolnok mellett került sor az országos középiskolás és úttörő lovasbajnokságra, ahol Halas három fős csapata országos bajnoki címet szerzett, **Horváth Katalin** pedig — a fiúkat megelőzve — egyéni bajnokságot nyert.

— **Teniszklub alakult.** Szeptember 7-én az érdeklődők valóságos serege jelenlétében tartotta meg alakuló ülését a városi teniszklub, melynek elnöke **Hámori Imre**, titkára **Sárkány László** lett. Bejelentették: jelentős társadalmi összefogással a Sziklai Sándor téren tenisz centrumot építenek, kezdetben négy, később újabb négy pályával és kiszolgáló létesítményekkel. A költségekhez több vállalat is hozzájárul.

— **ÉDOSZ-SPORTNAP.** Az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezetének Bács-Kiskun megyei titkársága szeptember 19-én 9 és 14 óra között megyei olimpiai sportnapot rendez a KAC-MEDOSZ pályáján. A házigazda a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, illetve a helyi sütőipar. A sportágak: atlétika és labdajátékok.

PARDON!

Senkinek sem öröm, ha nem talál magának parkolóhelyet. Az sem kellemes, ha a kiszemelt üzlet elé nem tud beállni, mert ott már órák óta várakoznak más gépjárművek. Városunkban ezen az áldatlan állapoton kívántak változtatni a fizető parkolók kijelölésével, jöllehet a városi bevételek növelése sem lehetett elhanyagolható szempont.

Pénzért tehát már parkolhatunk és ez ellen józanul gondolkodva, nem is nagyon szólhatunk. Azt vi-

Hiányzó parkoló

szont csak remélhetjük, hogy az így befolyó pénzt további kocsihelyek kiépítésére fordítják. Egy dologra azonban nem találkoztunk: a mozgássérültek részére nem alakítottak ki, nem festettek föl egyetlen placcot sem. Nem kellene elfeledkezni róluk!

Mert ami az egészséges embernek, természetes és magától értetődő, az a mozgássérülteknek sok keserűséget és problémát okoz.

— adó —

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október és Vörös Szikra Tsz. lapja Szerkesztő: a szerkesztőbizottság A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc A szerkesztőség címe:

6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144 Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató 87 0783 Petőfi Nyomda Kiskunmajsa Felelős vezető: Viktor János